

Trosbekendelse

for

Levende Kirke UPC

København, Danmark

Trosbekendelse

Levende Kirke er en kristen kirke, og vi kan derfor helhjertet tilslutte os den Apostolske Bekendelse.

Trosgrundlaget, der er vedhæftet denne ansøgning, giver en nærmere beskrivelse af hovedpunkterne i vores kirkes lære.

Trosgrundlaget

for

Levende Kirke

TROSGRUNDLAG

FORORD

Vi tror at Bibelen er inspireret af Gud, og er Guds ufejlbarlige ord. "Ethvert skrift er indblæst af Gud og nyttigt til undervisning, til bevis, til vejledning og til opdragelse i retfærdighed" (1 Timotheus 3:16). Bibelen er den eneste autoritet, som mennesket har fået fra Gud; derfor skal al doktrin, tro, håb og alle retningslinjer for kirken baseres på og være i overensstemmelse med Bibelen. Bibelen bør læses og studeres af alle mennesker, og kan kun tydeligt forstås af de, der er salvet af Helligånden (1 Johannes 2:27) "Men først skal I gøre jer klart, at ingen selvbestaltet kan tyde nogen profeti i Skriften; for ingen profeti har nogen sinde lydt i kraft af et menneskes vilje, men drevet af Helligånden har mennesker sagt det, der kom fra Gud" (2 Peter 1:20-21).

GRUNDLÆGGENDE LÆRE

Den grundlæggende og fundamentale læresætning for denne organisation skal være Bibelens standard for fuld frelse, som er omvendelse, dåb i vand ved fuld neddykkelse i Herren Jesu Kristi navn til syndernes forladelse, og dåben i Helligånden med tungetale som tegn.

Vi vil bestræbe på at holde Åndens enhed indtil vi alle når frem til enheden i troen, og samtidig vil vi vejlede alle brødre til ikke at diskutere deres forskellige opfattelse på en sådan måde, at det fører til uenighed i Kristi legeme.

EN SAND GUD

Vi tror, der er en levende, evig Gud; der er almægtig, hellig i sit væsen, egenskaber og formål; og som er en udelelig guddom. Denne ene sande Gud har åbenbaret sig selv som Fader; gennem sin søn i forløsningen; og som Helligånden ved emanation (1 Korintherbrev 8:6; Efeserbrevet 4:6; 2. Korintherbrev 5:19; Joel 3:1).

Bibelen gør mere end bare at prøve at bevise, at Gud eksisterer; den hævder, lægger til grund og erklærer, at kundskab om Gud er universel (Romerbrevet 1:19, 21, 28, 32; 2:15). Gud er usynlig, har ikke noget legeme, ingen dele, ingen krop og har derfor ingen begrænsninger. Han er Ånd (Johannes 4:24), og "en ånd har ikke kød og knogler" (Luke 24:39).

"Det første bud er: "Hør Israel! Herren vor Gud, Herren er én." (Markus 12:29). (Se også 5. Mosebog 6:4.) "én Gud og alles fader, som er over alle, gennem alle og i alle" (Efeserbrevet 4:6). Før inkarnationen åbenbarede denne ene sande Gud sig på forskellige måder. I inkarnationen, åbenbarede han sig selv som sønnen, som gik blandt mennesker. Mens han handler blandt de troende, åbenbarer han sig som Helligånden.

GUDS SØN

Den ene sande Gud, kaldet Jehovah i det Gamle Testamente, tog på sig selv et menneskes skikkelse, og blev som menneskesønnen født af jomfruen Maria. Som Paulus skriver, "Og uimodsigelig stor er gudsfrygtens hemmelighed: Han blev åbenbaret i kødet, retfærdiggjort i Ånden, set af englene, prædikeret blandt folkene, troet i verden, taget op i herligheden." (1 Timotheus 3:16). "Han kom til sit eget, og hans egne tog ikke imod ham." (Johannes 1:11). Denne ene sande Gud blev åbenbaret i kødet, som hans søn Jesus Kristus for det var Gud, der i Kristus forligte verden med sig selv og ikke tilregnede dem deres overtrædelser" (2. Korintherbrev 5:19).

Vi tror, at For i ham [Jesus] bør hele guddomsfylden i kød og blod (Kolossenserbrevet 2:9). "For i ham besluttede hele guddomsfylden at tage bolig" (Kolossenserbrevet 1:19). Der var Jesus i sin menneskelig skikkelse en mand; i sin guddommelige er han Gud. Hans kød var lammet eller sagt med andre ord Guds offer. Han er den eneste formidler mellem Gud og mennesker. "For der er én Gud og én formidler mellem Gud og mennesker, mennesket Kristus Jesus" (1 Timotheus 2:5).

På sin fars side var Jesus guddommelig, på sin moders side, var han menneske; derfor, bliver han omtalt som Guds søn og også menneskesønnen. "For "alt har han lagt under hans fødder" – og når det hedder, at alt er underlagt, er det klart, at undtaget er Gud, der har lagt alt under ham. Og når så alt er underlagt ham, skal også Sønnen selv underlægge sig under ham, som har lagt alt under ham, for at Gud kan være alt i alle." (1. Korintherbrev 15:27-28) 2. Korintherbrev 15:27-28). "Jeg er Alfa og Omega, siger Gud Herren, han som er og som var og som kommer, den Almægtige." (Johannes' Åbenbaring 1:8).

NAVNET

Gud bruger flere titler som for eksempel "Gud Elohim", "Almægtige Gud", "El Shaddai", "Jehovah", og særligt "Herren Jehovah", det forløsende navn i det Gamle Testamente. "For et barn er født os, en søn er givet os, og herredømmet skal ligge på hans skuldre. Man skal kalde ham Underfuld Rådgiver, Vældig Gud, Evigheds Fader, Freds Fyrste. (Esajas 9:5). Denne profeti fra Esajas blev opfyldt, da Guds søn fik sit navn. "Hun skal føde en søn, og du skal give ham navnet Jesus; for han skal frelse sit folk fra deres synder" (Matthæus 1:21).

"Og der er ikke frelse i nogen anden, ja, der er ikke givet mennesker noget andet navn under himlen, som vi kan blive frelst ved." (Apostlenes Gerninger 4:12)

SKABELSE AF MENNESKET OG SYNDEFALDET

I begyndelsen skabte Gud mennesket uskyldigt, rent og helligt; men gennem sin ulydighed, blev de første mennesker, Adam og Eva, syndige og Gud udviste dem fra Edens have. Derfor kom synden ind i verden ved ét menneskes ulydighed. (1. Mosebog 1:27; Romerbrevet 3:23, 5:12).

OMVENDELSE

Syndersnes forladelse kan opnås, hvis man oprigtig omvender sig, bekender og vender om fra sine synder. Vi bliver retfærdiggjorte ved tro på Herren Jesus Kristus. (Romerbrevet 5:1). Johannes Døberen forkyndte omvendelse, Jesus proklamerede det, og apostlene understregede dette til både jøder og grækere (Apostlenes Gerninger 2:38, 11:18, 17:30). Ordet omvendelse betyder et ændret syn, formål, holdning, et forandret og omdannet liv, mv. Jesus sagde, "hvis I ikke omvender jer, skal I alle omkomme ligesom de." (Lukas 13:3). I Lukas 24:47 står, "Og i hans navn skal der prædikes omvendelse til syndernes forladelse for alle folkeslag. I skal begynde i Jerusalem."

DÅB MED VAND

Den bibelske måde at døbe på, er dåb ved fuld neddykkelse, og er kun for de mennesker, der inden da har omvendt sig og vendt sig fra synd og fra at elske denne verden. Det bør udføres af en autoriseret forkynder for at adlyde Guds ord, og i Herren Jesus Kristi navn, i overensstemmelse med Apostlenes Gerninger 2:38, 8:16, 10:48, 19:5; og dermed opfylder og adlyder man Matthæus 28:19.

DÅB MED HELLIGÅNDEN

Johannes Døbereren sagde i Matthæus 3:11, "Han skal døbe jer med Helligånden og ild". Jesus sagde i Apostlenes Gerninger 1:5, "I skal døbes med Helligånden om ikke mange dage." Lukas fortæller videre i Apostlenes Gerninger 2:4, "Da blev de alle fyldt af Helligånden, og de begyndte at tale på andre tungemål, alt efter hvad Ånden indgav dem at sige." Begrebet "døbe med Helligånden og ild", "Fyldt med Helligånden" og "Helligåndens gave" er synonyme begreber, der bruges på skift i Bibelen, men beskriver den samme oplevelse.

Det er i overensstemmelse med Skriften at forvente, at alle som tager imod gaven, dåben eller bliver fyldt med Helligånden, som et tegn på dette vil tale med tunger. Denne type tungetale er beskrevet i Apostlenes Gerning 2:4, 10:46 og 19:6, og nådegave at tale i tunger, er forklaret i 1. Korintherbrev i kapitlerne 12 og 14, der har den samme essens, men forskelligt formål og brug.

Herren talte gennem profeten Joel, "Det skal ske derefter: Jeg vil udgyde min ånd over alle mennesker." (Joel 3:1) Peter, forklarede denne utrolig oplevelse, og sagde [han] har fra Faderen fået Helligånden som lovet, og den har han nu udgydt." Og videre, "For løftet gælder jer og jeres børn og alle dem i det fjerne, som Herren vor Gud vil kalde på." (Apostlenes Gerninger 2:39).

GUDDOMMELIG HELBREDELSE

Den første pagt som Herren (Jehovah) lavede med Israels børn efter de var kommet ud af Egypten var en pagt for helbredelse. Herren sagde, "Hvis du er lydige mod Herren din Gud og gør, hvad der er ret i hans øjne, lytter til hans befalinger og holder alle hans love, så vil jeg ikke påføre dig nogen af de sygdomme, jeg har påført egypterne, for jeg er Herren [Jehovah-Rapha, Herren som Helbreder], der læger dig. (2. Mosebog 15:26).

Vor Herre Jesus gik omkring i hele Galilæa, underviste i deres synagoger, prædikede evangeliet om Riget og helbredte al sygdom og lidelse blandt folket (Matthew 4:23-24). "Jesus Kristus er den samme i går og i dag og til evig tid" (Hebræerbrevet 13:8). Da Jesus led og døde for vores skyld, betalte han ikke kun for vores frelse, men også for helbredelse af vores krop. "ved hans sår blev vi helbredt." (Esajas 53:5). I Matthæus 8:17 står, "Han tog vore lidelser, han bar vore sygdomme." (Se også 1. Peter 2:24.) Vi kan se fra disse skriftsteder, at guddommelig helbredelse for legemet i forligelsen.

Jesus sagde, om de troende "De skal lægge hænderne på syge, så de bliver raske" Jakob skrev senere i sin epistel til alle kirkerne: "Er nogen blandt jer syg, skal han tilkalde menighedens ældste, og de skal salve ham med olie i Herrens navn og bede over ham. Og troens bøn vil frelse den syge, og Herren vil gøre ham rask; og hvis han har begået synder, vil han få tilgivelse for dem. Bekend derfor jeres synder for hinanden, og bed for hinanden om, at I må blive helbredt. En retfærdigs bøn formår meget, stærk som den er." (Jakob 5:14-16).

NADVER ELLER ALTERGANG

På den nat hvor Herren blev forrådt, spiste han påskemåltidet med sine disciple, hvorefter han instituerede nadveren. "Og han tog et brød, takkede og brød det, gav dem det og sagde: "Dette er mit legeme, som gives for jer. Gør dette til ihukommelse af mig!" Ligeså tog han bægeret efter måltidet og sagde: "Dette bæger er den nye pagt ved mit blod, som udgydes for jer" (Lukas 22:19-20). Paulus gav kirken retningslinjer for, hvordan nadveren skal fejres (1. Korintherbrev 11:23-34). På den måde blev nadveren etableret ved brug af rigtigt brød og vintræets frugt, og man spiste og drak dette i bogstaveligste forstand for at mindes hans brudte krop og det blod, der blev udgydt. Der er en åndelig velsignelse ved at deltage i dette sakramente.

FODVASKNING

Da påskemåltidet var færdigt, kan vi læse i Johannes 13:4-5 "så rejser Jesus sig fra bordet og lægger sin kjortel, tager et klæde og binder det om sig. Derefter hældte han vand op i et fad og giver sig til at vaske disciplenenes fødder og tørre dem med klædet, som han havde bundet om sig". Jesus sagde, "Når nu jeg, jeres Herre og Mester, har vasket jeres fødder, så skylder I også at vaske hinandens fødder. Jeg har givet jer et forbillede, for at I skal gøre, ligesom jeg har gjort mod jer." (Johannes 13:14-15).

Dette første eksempel blev demonstreret af vor Herre, og det er godt at følge hans eksempel og vaske hinandens fødder, og derved udvise en ånd af ydmyghed.

HELLIGGØRELSE

Forskellige elementer er en del af helliggørelse: Kristi død i vores sted (Hebræerbrevet 10:14), personlig tro (Apostlenes Gerninger 26:18), den nye fødsel (1 Korintherbrev 6:11) og hellig livsførelse.

Hellig livsførelse bør være et karakteristika ved det liv enhver kristen lever, og vi bør leve vores liv efter det forbillede og eksempel vi finder Guds Ord. "For Guds nåde er blevet åbenbaret til frelse for alle mennesker og opdrager os til at sige nej til ugudelighed og verdslige lyster og leve besindigt og retskaffent og gudfrygtigt i denne verden," (Titus 2:11-12) "Det blev I kaldet til, for også Kristus led for jeres skyld og efterlod jer et eksempel, for at I skal følge i hans fodspor: Han gjorde ikke synd, og der fandtes ikke svig i hans mund, han svarede ikke med skældsord, da han blev skældt ud, under sine lidelser truede han ikke, men overgav sin sag til ham, der dømmes retfærdig" (1 Petersbrev 2:21-23)

Bibelen omtaler helliggørelse særligt i forhold til visse områder af vores liv:

- Broderlig kærlighed.** "Og Herren lade jer vokse og blive overstrømmende rige i kærligheden til hinanden og til alle, som vores kærlighed til jer, så han styrker jeres hjerter til at være uangribelige i hellighed over for vor Gud og Fader, når vor Herre Jesus kommer med alle sine hellige!" (1. Thessalonikerbrev 3:12-13)
- Lyster.** "Som lydige børn må I ikke tilpasse jer de lyster, som I før fulgte i jeres uvidenhed, men ligesom han, der har kaldet jer, er hellig, skal også I være hellige i hele jeres livsførelse, for der står skrevet: "I skal være hellige, for jeg er hellig." (1 Peter 1:14-16)
- Moral.** "For dette er Guds vilje, at I skal helliges, så I afholder jer fra utugt, sørger for hver især at have jeres hustru i hellighed og ære og ikke i sanseligt begær som hedningerne, der ikke kender Gud og så I ikke foruretter eller udbytter jeres broder i forretning. For Herren straffer al den slags, som vi også tidligere har sagt til jer og har forsikret jer om, og Gud kaldte os ikke til urenhed, men til hellighed. (1. Thessalonikerbrev 4:3-7)
- Påklædning.** "Jeg vil altså, at mændene alle vegne skal bede med fromt løftede hænder, uden vrede og uden splid. Ligeledes vil jeg, at kvinder skal være ærbart og ikke prangende klædt, deres pynt skal ikke være kunstfærdige håropsætninger og guld eller perler eller dyrt tøj," (1. Timotheusbrev 2:8-9)

På grund af de modstridende forhold, der er mellem hellig livsførelse og mange former for aktiviteter og underholdning, advarer vi vores folk om vel at bruge verden, men ikke misbruge den (1 Korintherbrev 7:31). Dette gælder særligt alle former for underholdning, sport, massemedier og litteratur. Det omfatter videre teater, visuelle medier som TV, video, computer aktiviteter som spil og internet og lydmedier så som radio, CD'er, mv.

Gud ønsker at vi klæder os respektabelt (1 Timotheus 2:8-10; 1. Peter 3:1-5), og derfor bør vores påklædning dække kroppen på en respektabel måde selv i tilfælde af sport og aktiviteter i vand uden for hjemmet; ligeledes bør smykker og makeup, der bruges for at pynte sig med, holdes til hvad der er nødvendigt. 1. Korintherbrev 11:1-5 og 14-15 gør det klart, at mænd bør have kort hår, og kvinder ikke bør afkorte længden på deres hår.

GUDS NÅDE

"For Guds nåde er blevet åbenbaret til frelse for alle mennesker og opdrager os til at sige nej til ugudelighed og verdslige lyster og leve besindigt og retskaffent og gudfrygtigt i denne verden," (Titus 2:11-12). "for loven blev givet ved Moses, nåden og sandheden kom ved Jesus Kristus." (Johannes 1:17). " For af den nåde er I frelst ved tro. Og det skyldes ikke jer selv, gaven er Guds. Det skyldes ikke gerninger, for at ingen skal have noget at være stolt af. " (Efeserbrevet 2:8-9). En kristen bør vandre med Gud og bevare sig selv i Guds kærlighed (Judas 21) og i Guds nåde. Når en person synder mod Gud, og ikke omvender sig, vil han blive fortabt og kastet ind i ildsøen. (Se Johannes 15:2, 6; 2. Peter 2:20-21.) Judas taler om de folk, der er faldet fra, og hvilken løn de vil opnå. (Se også Hebræerbrev 6:4-6).

AL TINGS GENOPRETTELSE

Vi forstår, at Bibelen lærer, at "alt det genoprettes, som Gud fra fordums tid har forkyndt gennem sine hellige profeters mund." (Apostlenes Gerninger 3:21) Vi kan dog ikke se, at dette også omfatter djæveln, hans engle og syndere er omfattet af dette. (Se Johannes Åbenbaring 20:10)

RELIGIØSE OVERBEVISNINGER OM MILITÆRTJENESTE

Vi anerkender, at menneskelig myndig er en del af Guds plan, og, da vi gør dette, mener vi også, der bør udvises loyalitet mod landets myndigheder; dog, tager vi afstand fra at bære våben og dræbe andre mennesker. Som kristen, der følger Jesus Kristi, der var freds fyrsten, eksempel, mener vi, at vi skal adlyde hans bud og forskrifter, som instruerer os på følgende måde: "I må ikke sætte jer til modværge mod den, der vil jer noget ondt" (Matthæus 5:39); "Stræb efter fred med alle" (Hebræerbrevet 12:14). (Se også Matthæus 26:52; Romerbrevet 12:19; Jakob 5:6; Johannes' Åbenbaring 13:10.) Vi tror og fortolker disse skriftsteder til at betyde, at kristen skal ikke udgyde blod eller dræbe andre mennesker. Derfor er det vores hensigt at opfylde alle forpligtelser som loyale statsborgere, men ser os nødsaget til at nægte at deltage i krigstjeneste, væbnet oprør, ødelæggelse af ejendom, at deltage eller virke meddelagtigt til, at menneskeliv blive ødelagt. Vi kan yderligere heller ikke være affilieret med en fagforening, organisation eller lignende, der tvinger eller påbyder nogle af sine medlemmer til at tilhøre en organisation, eller udføre sådanne handlinger, der strider mod vores tro og samvittighed, eller modtage noget mærke, uden vi har ret til at acceptere eller afvise dette.

Vi er dog modstandere er det forkerte indtryk, som nogle gruppe af såkaldte militærnægtere af religiøse årsager, der mener, at man for at overholde Bibelen skal udvise foragt for landets love og myndigheder og endvidere sympatisere med vores fjender, og ikke er villig til at yde ofre, for at bevare vor nation. Denne holdning er lige modbydelig for os, som for enhver anden, der er stolt af sit

hjemland. Guds ord befaler, at vi ikke udøver vold mod noget menneske. Det befaler også, at vi først om fremmeste beder for lederne i vores land. Vi anmoder derfor vores medlemmer om at assistere i alle borgerpligter med undtagelse af at militærtjeneste. Når vi siger borgerpligter, mener vi tjeneste uanset for vanskelig eller farlig. Kirken har lige så lidt plads til kujoner, som vores land har. Først og fremmeste, lad os bede for, at vi vil blive holdt fri fra krig. Vi tror, at vi i overensstemmelse med vores tro kan tjene regeringen, og i visse militære roller, der ikke kræver, at man kommer i kamphandling. Vi mener videre også, at vores militærfolk skal leve på en måde, der er i overensstemmelse med Trosgrundlaget.

HEMMELIGE SAMFUND, ETC.

I overensstemmelse med Guds ord, tror vi, og fastholder vi, at Guds folk ikke skal deltage i hemmelige samfund eller andre organisation eller lignende, hvor man bliver bundet sammen med ikke troende ved at afgive en ed. (Jakob 5:12; 2. 1. Korintherbrev 6:14-18).

BORTTAGELSE AF DE HELLIGE

Vi tror, at vi nærmer os tidspunktet for og de, der er døde i Kristus skal opstå, og vi, der lever og endnu er her, skal rykkes bort i skyerne sammen med dem for at møde Herren i luften. (1. Thessalonikerbrev 4:13-17; 1. Korintherbrev 15:51-54; Filipperbrev 3:20-21).

ÆGTESKAB OG SKILSMISSE

"Den, der skiller sig fra sin hustru af anden grund end utugt og gifter sig med en anden, begår ægteskabsbrud." (Matthæus 19:9). (Se også Matthæus 5:32.) I tilfælde, hvor denne synd er blevet begået, er den uskyldige part fri til at gifte sig igen. Vi ville gerne se, at forkyndere holder sig til en højere standard, og derfor ikke gifter sig igen.

TIENDE

Vi tror at tiende er Guds finansielle plan til at sørge for, at hans arbejde bliver gjort, og det har været det siden Abraham levede. Tiende blev givet i tro af Abraham, Moseloven fastslog dette, Israel praktiserede det, når folket gjorde, som Gud ønskede; Jesus omtalte dette (Matthæus 23:23); og Paulus sagde, at folk i kirken burde lægge til side, så meget som hver især havde råd til. Betrag ikke Gud for hans del det vil sige, tiende og afgifter (se Malakias 3)

JESU ANDEN KOMME

At Jesus kommer igen en anden gang i menneskelig form, ligesom han fór bort, som det tydeligt blev beskrevet af Herren Jesus tydeligt, og det blev forkyndt og undervist i den tidligere kristne kirke af apostlene; derfor ser Guds børn også i dag frem til denne begivenhed (Matthæus 24; Apostlenes Gerninger 1:11, 3:19-21; 1. Korintherbrev 11:26; Filipperbrevet 3:20-21; 1. Thessalonikerbrev 4:14-17; Titus 2:13-14).

TUSINDÅRSRIGET

Vi tror, at mange af de problemer vi ser på jorden er "begyndelse på veerne", og vil forsætte indtil der "bliver en trængselstid, som der ikke har været magen til. så længe folkeslag har været til." (Daniel 12:1). (Se også Matthæus 24:3-8.) og den periode af "prøvelser" vil blive fulgt af begyndelsen på en ny og bedre dag, og der for tusind år skal være "fred på jorden til mennesker med Guds

velbehag" (Se Johannes Åbenbaring 20:1-5; Esajas 65:17-25; Matthæus 5:5; Daniel 7:27; Mika 4:1-2; Hebræerbrevet 2:14; Romerbrevet 11:25-27.)

DOMMEDAG

Når de tusind år er færdige, skal der blive en genopstandelse af alle døde, som vil blive kaldt foran den store hvide trone for endelig dom, og alle hvis navn ikke er indskrevet i Livets Bog vil blive kastet i ildsøen, brændende med ild og svovl, som Gud har forberedt til Djævlen og hans engle. Satan vil selv blive kastet i først (Matthæus 25:41; Johannes Åbenbaring 20:7, 15; 21:8).

SKOLEAKTIVITETER

Vi misbilligere, at skoleelever tvinges til at deltage i skoleaktiviteter, der er i modstrid med deres religiøse overbevisninger, herunder tøj, der ikke dækker kroppen på en respektabel måde.